



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 144

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
8.	— Lege privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală	2	Decizia nr. 694 din 24 noiembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	5–8	
258.	— Decret pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală	2			
★					
9.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală	3	ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
259.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală	4	16.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură	9–11
			62.	— Hotărâre pentru aprobarea plafoanelor alocate ajutoarelor naționale tranzitorii și schemelor de sprijin cuplat, în sectorul zootehnic, precum și pentru stabilirea cuantumului acestora, pentru anul de plată 2016	12
DECIZII ALE SENATULUI		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE			
7.	— Decizie privind asigurarea conducerii Senatului în perioada 24—27 februarie 2017	4	Decizia nr. 6 din 30 ianuarie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	13–15	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010
privind Codul de procedură penală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 31 ianuarie 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 1 februarie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 24 februarie 2017.
Nr. 8.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind respingerea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea
și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal
și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 februarie 2017.
Nr. 258.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență
a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010
privind Codul de procedură penală, precum și pentru
modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul
de procedură penală**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14 din 5 februarie 2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2017, cu următoarele modificări:

1. La articolul II punctul 1, la articolul 25, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f) — cu excepția prescripției, i) și j), în caz de încetare a procesului penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.”

2. La articolul II punctul 2, la articolul 215¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cursul urmăririi penale, controlul judiciar poate fi prelungit de către procuror, prin ordonanță, dacă se mențin temeiurile care au determinat luarea măsurii sau au apărut temeiuri noi care să justifice prelungirea acestuia, fiecare prelungire neputând să depășească 60 de zile. Prevederile art. 212 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU GABRIEL VLASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 24 februarie 2017.
Nr. 259.

D E C I Z I I A L E S E N A T U L U I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

D E C I Z I E**privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 24—27 februarie 2017**

În conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — În perioada 24—27 februarie 2017, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Niculae Bădălău, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 24 februarie 2017.
Nr. 7.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 694 din 24 noiembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, excepție ridicată de Alexandru Ioniță în Dosarul nr. 5.580/202/2015 al Tribunalului Călărași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 800D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 802D/2016, nr. 1.031D/2016—1.034D/2016, nr. 1.072D/2016 și nr. 1.149D/2016 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, excepție ridicată de Alexandru Ioniță în dosarele nr. 5.580/202/2015, nr. 5.582/202/2015, nr. 5.577/202/2015 nr. 5.585/202/2015, nr. 5.588/202/2015, nr. 5.581/202/2015, nr. 5.635/202/2015, nr. 5.633/202/2015 ale Tribunalului Călărași — Secția civilă.

4. La apelul nominal se prezintă părțile Dinu Dumitru, în Dosarul nr. 1.031D/2016, Radu Niculae, în Dosarul nr. 1.072D/2016, și Petra Ganciu, în Dosarul nr. 1.149D/2016. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor. Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public pun concluzii de conexare a cauzelor.

6. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 802D/2016, nr. 1.031D/2016—nr. 1.034D/2016,

nr. 1.072D/2016 și nr. 1.149D/2016 la Dosarul nr. 800D/2016, care este primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, precum și rezilierea antecontractului de vânzare-cumpărare, deoarece, prin acesta, sunt împiedicați în realizarea unor acțiuni la Cartea funciară și la Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară. De asemenea depun un set de înscrisuri, inclusiv pentru Gheorghe Radeș, parte în Dosarul nr. 1.032D/2016.

8. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public arată că prin încheierea unui antecontract de vânzare-cumpărare nu se naște un drept de proprietate, ci un drept de creanță condițională a cărei realizare depinde de rezultatul procedurii judiciare în cadrul acțiunii inițiale. De asemenea menționează că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, iar, față de jurisprudența Curții Constituționale în materie, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 20 aprilie 2016, 4 mai 2016, 18 mai 2016, 25 mai 2016, 1 iunie 2016 și 14 iunie 2016, pronunțate în dosarele nr. 5.580/202/2015, nr. 5.582/202/2015, nr. 5.577/202/2015, nr. 5.585/202/2015, nr. 5.588/202/2015, nr. 5.581/202/2015, nr. 5.635/202/2015, nr. 5.633/202/2015, **Tribunalul Călărași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului.**

10. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Alexandru Ioniță în cauze având ca obiect soluționarea apelurilor declarate împotriva unor sentințe civile pronunțate de Judecătoria Călărași prin care s-au respins, ca inadmisibile, cererile prin care a solicitat pronunțarea unor hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, ca urmare a neîndeplinirii cerințelor/condițiilor prevăzute de Legea nr. 17/2014.

11. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată că a încheiat antecontracte de vânzare-cumpărare autentificate la notar, prin care acesta, în calitate de promitent-cumpărător, și părțile (pârâții), în calitate de promitenți-vânzători, au convenit perfectarea unor contracte de vânzare-cumpărare pentru teren arabil extravilan, îndeplinindu-și obligațiile stabilite prin antecontracte, respectiv prețul a fost achitat odată cu încheierea acestora, însă promitenții-vânzători nu au dat curs solicitării de a perfecta contractele de vânzare-cumpărare în formă autentică și nu au făcut dovada înscrierii imobilului în cartea funciară și a cheltuielilor efectuate.

12. Față de această situație consideră că prevederile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 sunt neconstituționale, deoarece îl împiedică pe promitentul-cumpărător să obțină îndeplinirea exactă a obligației asumate de promitentul-vânzător față de impunerea obligației de a înscrie imobilul în cartea funciară. Astfel, în cazul refuzului promitentului-vânzător de a încheia contractul promis, promitentul-cumpărător nu mai poate obține pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, dacă imobilul nu este înscris în cartea funciară, chiar dacă la data încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare nu erau impuse asemenea condiții. Aceasta, deoarece promitentul-cumpărător nu poate cere în numele promitentului-vânzător înscrierea în cartea funciară sau la rolul fiscal, întrucât aceste operațiuni sunt condiționate de dovada dreptului de proprietate al petentului, iar efectuarea acestor demersuri de către însuși promitentul-vânzător este exclusă, având în vedere că acesta din urmă refuză încheierea contractului promis.

13. În acest context precizează că, în principiu, chiar dacă este posibil, ca, întemeindu-se pe art. 1.272 alin. (1) din Codul civil, promitentul-cumpărător să obțină obligarea promitentului-vânzător la efectuarea formalităților de înscriere a terenului în cartea funciară și la rolul fiscal, tot nu vor fi îndeplinite condițiile prevăzute de art. 5 din Legea nr. 17/2014, dacă debitorul nu își execută obligația, în ciuda penalităților prevăzute de Codul de procedură civilă.

14. Se mai arată că antecontractul de vânzare-cumpărare este tot un contract civil, iar posibilitatea pronunțării unei hotărâri care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, potrivit art. 1.669 din Codul civil (sub imperiul căruia s-au încheiat antecontractele din prezentele cauze), este o modalitate specifică de executare silită a antecontractului; or, această executare silită nu se mai poate efectua ca urmare a noilor reglementări, respectiv Legea nr. 17/2014, cu privire la obligativitatea ca imobilul ce face obiectul antecontractului să fie înscris în cartea funciară.

15. Aplicarea condițiilor referitoare la înscrierea imobilului în cartea funciară, prevăzute de dispozițiile criticate, are un evident caracter retroactiv, întrucât limitează efectele juridice, în sens larg, născute de antecontract sub imperiul legii vechi, prin instituirea unor noi condiții, cerințe care nu erau prevăzute de lege la data la care părțile s-au obligat, și poate duce la desființarea dreptului de creanță al promitentului-cumpărător, ceea ce conduce la încălcarea flagrantă a principiului constituțional al neretroactivității legii civile.

16. **Tribunalul Călărași — Secția civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie,

spre exemplu, Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014 și Decizia nr. 480 din 18 iunie 2015.

17. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

18. **Guvernul** precizează că excepția de neconstituționalitate nu este motivată în raport cu dispozițiile constituționale invocate în susținerea acesteia (art. 16, art. 21 și art. 44), motivarea vizând pretinsa neretroactivitate a prevederilor contestate. Apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

19. Contrar susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate, aplicarea prevederilor legale criticate, în vigoare la data realizării transferului dreptului de proprietate, respectiv la data pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare, nu echivalează cu încălcarea principiului neretroactivității și nici cu cel privind accesul liber la justiție, ci este în concordanță cu principiul activității legii civile. Se poate reține că prevederea legală criticată stabilește atribuțiile de natură procedurală ale instanței de judecată de a verifica, pe lângă îndeplinirea condițiilor de validitate ale antecontractului, și condițiile reglementate de art. 3, 4 și 9 din Legea nr. 17/2014, cu modificările și completările ulterioare, după caz. Astfel, de aplicare imediată, în domeniul temporal propriu al Legii nr. 17/2014, sunt condițiile necesar a fi întrunite pentru transferul dreptului de proprietate, norma criticată stabilind în sarcina instanței de judecată obligația verificării îndeplinirii acestora la momentul pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic. Cu privire la invocarea art. 44 din Constituție arată că, pe lângă faptul că autorul excepției de neconstituționalitate nu a motivat în ce constă înfrângerea acestuia, acesta nu are un drept de proprietate cu privire la terenul ce face obiectul promisiunii bilaterale de vânzare-cumpărare, deoarece transferul proprietății nu a avut loc, în condițiile legii. În ceea ce privește menționarea dispozițiilor art. 16 din Constituție consideră că acestea nu au incidență în cauză.

20. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie, raportat la art. 16, 21 și 44 din Constituție.

21. Totodată arată că, în motivare, autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât împiedică promitentul-cumpărător să obțină îndeplinirea exactă a obligației asumate de promitentul-vânzător față de impunerea obligației de a înscrie imobilul în cartea funciară. Astfel, analizate dintr-o perspectivă mai largă, motivele invocate relevă, în realitate, aspecte ce țin de modul de interpretare și aplicare a normelor criticate raportate la o situație de fapt concretă. Mai exact, critica de neconstituționalitate a textului legal este construită, în principal, pe faptul că, deși la momentul încheierii antecontractului de vânzare-cumpărare terenul ce făcea obiectul înțelegerii nu ar fi trebuit să fie înscris în cartea funciară, în prezent, prin neîndeplinirea formalităților de publicitate, este periclitată admisibilitatea cererii de chemare în judecată întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 17/2014. Legat de aceste aspecte precizează că modul de interpretare a unei legi și aplicare a unui act normativ nou în cadrul unor procese este de competența exclusivă a instanței de judecată, singura competentă să decidă cu privire la sensul, înțelesul și modul de aplicare a Legii nr. 17/2014. Într-o atare situație, Curtea

Constituțională nu se poate substitui instanței în interpretarea prevederilor legale incidente în cadrul unui proces, în condițiile în care, în virtutea rolului ei activ, instanța de judecată tocmai acest lucru trebuie să-l realizeze.

22. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

23. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

24. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 12 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *În toate cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare-cumpărare, acțiunea este admisibilă numai dacă antecontractul este încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației în materie, precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din prezenta lege, iar imobilul ce face obiectul antecontractului este înscris la rolul fiscal și în cartea funciară.*”

25. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 44 cu privire la dreptul de proprietate privată. Totodată, având în vedere motivarea autorului excepției de neconstituționalitate cuprinsă în notele scrise, precum și Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea reține ca temei constituțional și prevederile art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, Curtea observă că, față de aceste prevederi legale, nemulțumirea autorului excepției de neconstituționalitate constă, în principal, în faptul că, prin instituirea condițiilor ce trebuie îndeplinite în cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract de vânzare-cumpărare, dispozițiile criticate ar avea caracter retroactiv în ceea ce privește antecontractele de vânzare-cumpărare încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 17/2014.

27. De asemenea, Curtea constată că prin Decizia nr. 38 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2015, a reținut că, potrivit

prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, în toate cazurile în care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care ține loc de contract de vânzare-cumpărare, acțiunea este admisibilă numai dacă antecontractul este încheiat potrivit prevederilor Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, și ale legislației în materie, precum și dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 3, 4 și 9 din această lege (Legea nr. 17/2014), iar imobilul ce face obiectul antecontractului este înscris la rolul fiscal și în cartea funciară. Or, în aceste condiții, în ceea ce privește transferul dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole extravilane se creează în sarcina vânzătorilor și a cumpărătorilor obligația de a respecta cadrul legal în vigoare la data transferului dreptului de proprietate.

28. Întrucât promisiunea de vânzare nu este translativă de proprietate, Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, având în vedere că legea nu retroactivează, ci vizează doar condițiile privind transferul dreptului de proprietate a terenurilor agricole situate în extravilan după intrarea în vigoare a Legii nr. 17/2014. De altfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare (a se vedea în acest sens Decizia nr. 330 din 27 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 28 ianuarie 2002).

29. Prin urmare, aplicarea prevederilor legale criticate, în vigoare la data realizării transferului dreptului de proprietate, respectiv la data pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare, nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, ci este în concordanță cu principiul activității legii civile. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 287 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2004, potrivit căreia legea nouă este aplicabilă de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și tuturor efectelor produse de situațiile juridice formate după abrogarea legii vechi.

30. Așadar, de aplicare imediată, în domeniul temporal propriu al Legii nr. 17/2014, sunt condițiile necesare a fi întrunite pentru transferul dreptului de proprietate, norma criticată stabilind în sarcina instanței de judecată obligația verificării îndeplinirii acestora la momentul pronunțării hotărârii judecătorești care să țină loc de act autentic (a de vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 83 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 196 din 24 martie 2015). În același sens, Înalta Curte de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 24 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 22 noiembrie 2016, a apreciat că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014, cu modificările și completările ulterioare, sunt norme de drept civil de imediată aplicare, care se impun a fi analizate în toate cazurile în care, ulterior intrării ei în vigoare, instanța de judecată are a analiza îndeplinirea condițiilor de

validitate pentru pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act de vânzare-cumpărare pentru terenuri agricole situate în extravilan. Nu prezintă relevanță, din acest punct de vedere, data încheierii promisiunii sinalagmatică de vânzare-cumpărare. În acest context a decis că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 se aplică promisiunilor bilaterale de vânzare-cumpărare privind terenuri agricole situate în extravilan, încheiate anterior intrării în vigoare a acestui act normativ, indiferent de momentul sesizării instanței, iar instanța de judecată poate dispune îndeplinirea formalităților în vederea obținerii avizelor (...).

31. În ceea ce privește celelalte mențiuni cu privire la neîndeplinirea, de către părți, a obligațiilor stabilite prin antecontracte, Curtea constată că acestea sunt chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii, care sunt de competența instanței de judecată și nu intră în sfera contenciosului constituțional. De altfel, chiar autorul excepției acceptă că, în principiu, are la îndemână proceduri legale în situația în care, atunci când una dintre părțile unei promisiuni bilaterale de vânzare refuză din motive care îi sunt imputabile să încheie contractul promis, cealaltă parte poate cere pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de contract, dacă toate celelalte condiții de validitate sunt îndeplinite (a se vedea, spre exemplu, paragrafele 13 și 14 din prezenta decizie).

32. Referitor la invocarea, în susținerea excepției de neconstituționalitate, a dispozițiilor art. 16, 21 și 44 din Legea fundamentală, Curtea observă că autorul excepției se referă în mod generic la acestea, fără a motiva pretinsa încălcare a acestor dispoziții constituționale, context în care instanța de contencios constituțional își va reitiera jurisprudența cu privire la dispozițiile Legii nr. 17/2014.

33. Astfel, cu privire la dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 516 din 5 iulie 2016, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 3 noiembrie 2016, a reținut că prevederile Legii nr. 17/2014 se aplică, deopotrivă și în egală măsură, tuturor celor care se regăsesc în ipoteza normelor criticate, fără privilegii și fără discriminări.

34. În ceea ce privește art. 21 din Legea fundamentală, Curtea a constatat că principiul accesului liber la justiție permite oricărei persoane să se adreseze justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor legitime. Or, autorul excepției de neconstituționalitate, în temeiul prevederilor Codului civil, ale Codului de procedură civilă și ale legislației în materie, în calitate de promitent-cumpărător, a avut posibilitatea de a se adresa instanței de judecată, ocazie cu care, de altfel, a ridicat excepția de neconstituționalitate.

35. Referitor la dispozițiile art. 44 din Constituție, Curtea a reținut că, pe de o parte, potrivit prevederilor constituționale, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate, însă conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege. Pe de altă parte, problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate nu se poate invoca în favoarea unei persoane care nu este titularul acestui drept, ce ar urma să se nască ulterior (Decizia nr. 36 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 25 martie 2015, și Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012). Or, autorul prezentei excepții de neconstituționalitate se află în această ipoteză, antecontractul de vânzare-cumpărare nefiind translativ de proprietate.

36. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

37. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Ioniță în dosarele nr. 5.580/202/2015, nr. 5.582/202/2015, nr. 5.577/202/2015 nr. 5.585/202/2015, nr. 5.588/202/2015, nr. 5.581/202/2015, nr. 5.635/202/2015, nr. 5.633/202/2015 ale Tribunalului Călărași — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării-cumpărării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Călărași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ****privind modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură**

Având în vedere necesitatea creării unui cadru național adecvat pentru absorbția fondurilor europene, care se acordă în cadrul pilonului I al Politicii agricole comune,

luând în considerare că măsurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență vizează cererile unice de plată aferente anului 2017, care se vor depune până la data finală de 15 mai, potrivit prevederilor art. 13 alin. (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul integrat de administrare și control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea, România trebuie să asigure accesul tuturor posibililor beneficiari prin reglementarea unei perioade suficiente de timp de depunere a cererilor, în vederea încadrării în termenul final amintit,

având în vedere perioada de depunere a cererilor unice de plată stabilită prin Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 18/2017 privind stabilirea modalității de coordonare a implementării schemelor de plăți directe și a ajutoarelor naționale tranzitorii care se aplică în agricultură, la nivelul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, respectiv 1 martie—15 mai 2017, apare necesitatea adoptării măsurilor reglementate de prezenta ordonanță de urgență înainte de începerea acestei perioade, astfel încât posibii beneficiari să poată îndeplini condițiile de eligibilitate în vederea accesării fondurilor europene,

în considerarea faptului că noile reglementări prevăzute de prezenta ordonanță de urgență relaxează anumite condiții de eligibilitate pentru a veni în sprijinul fermierilor și, pentru a asigura cadrul general al eligibilității, se impune adoptarea acestor măsuri înainte de începerea campaniei de depunere a cererilor unice de plată,

având în vedere faptul că menținerea și în anul de cerere 2017 a condiției ca suprafața minimă a parcelei să fie de 0,1 ha, în cazul serelor și solarelor, ar crea imposibilitatea accesării schemelor de sprijin cuplat de către marea majoritate a fermierilor care cultivă legume în spații protejate, adoptarea măsurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență va avea ca impact pozitiv creșterea numărului de beneficiari cu aproximativ 50%.

De asemenea, în cazul beneficiarilor de tipul formelor asociative de proprietate, numărul acestora va crește, fiind considerați eligibili și cei care nu dețin titlu de proprietate, dar dețin alte acte cu forță juridică egală doveditoare ale dreptului de proprietate.

În același sens, de a veni în sprijinul fermierilor privind identificarea parcelelor agricole utilizate, prezenta ordonanță de urgență relaxează condițiile de accesare a schemelor de plăți directe pe suprafață.

De asemenea, se creează cadrul legal în cazul schemei pentru micii fermieri, dând posibilitatea acestora de a opta pentru rămânerea în schemă, chiar dacă valoarea cuantumului depășește 1.250 euro.

Ținând cont de faptul că se impune clarificarea anumitor prevederi, a condițiilor și documentelor care însoțesc cererea unică de plată, în vederea preîntâmpinării reducerii numărului de beneficiari eligibili și scăderii capacității de absorbție a fondurilor alocate României în actualul exercițiu financiar, cu impact negativ asupra sectorului agricol al României,

luând în considerare faptul că neadoptarea în regim de urgență a măsurilor de reglementare stabilite prin prezenta ordonanță de urgență va avea ca efect imposibilitatea asigurării capacității de absorbție a fondurilor alocate României, din cauza reducerii numărului de beneficiari eligibili,

având în vedere cadrul general de acordare a plăților în agricultură, în sectoarele vegetal și zootehnic, în conformitate cu mecanismele prevăzute de legislația Uniunii Europene, și anume:

— Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului,

— Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat,

— Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 809/2014 al Comisiei din 17 iulie 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește Sistemul Integrat de Administrare și Control, măsurile de dezvoltare rurală și ecocondiționalitatea,

ținând cont de faptul că neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență ar conduce la disfuncționalități în procesul de accesare a plăților de către fermieri,

având în vedere faptul că neadoptarea în regim de urgență a măsurilor de reglementare stabilite prin prezentul act normativ va avea ca efect imposibilitatea respectării calendarului stabilit prin legislația comunitară din domeniul plăților directe,

luând în considerare că nepromovarea prezentului act normativ în regim de urgență poate avea consecințe nefavorabile atât în plan economic, cât și în plan social, în principal prin neaccesarea în condiții optime a fondurilor alocate României, în cadrul pilonului I al Politicii agricole comune, cu impact deosebit de grav asupra sectorului agricol al României,

întrucât elementele prezentate constituie situații extraordinare și vizează interesele economice ale României pe termen scurt și mediu,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situație de urgență și extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de

asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 23 martie 2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele d), p) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) *culturi permanente* înseamnă culturile pentru care nu se practică un sistem de rotație, altele decât pajiștile permanente, care ocupă terenurile pentru o perioadă de cinci ani sau mai mare și care produc recolte repetate, inclusiv pepinierele și speciile forestiere cu ciclu scurt de producție;

p) *transferul unei exploatații* înseamnă vânzarea sau arendarea sau orice alt tip de tranzacție similară care are drept obiect unitățile de producție în cauză efectuat până la emiterea deciziei de plată;

s) *zonele acoperite cu strat vegetal* reprezintă suprafețe arabile cultivate cu un amestec de specii de cultură, considerate culturi secundare, care asigură acoperirea solului, având rolul de a absorbi azotul rezidual. Zonele acoperite cu strat vegetal nu participă la calculul diversificării culturilor. Lista amestecurilor de specii de cultură pentru stratul vegetal, perioada de însămânțare și data după care este permisă distrugerea mecanică a stratului vegetal se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

2. La articolul 6, alineatele (1)—(4), (4¹) și (5)—(7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Fermierul care în anul anterior de plată ar fi avut dreptul la plăți directe, calculate potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul delegat (UE) nr. 639/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de modificare a anexei X la regulamentul menționat, denumit în continuare *Regulamentul nr. 639/2014*, plăți care nu ar fi depășit cuantumul de 5.000 euro, și care desfășoară cel puțin o activitate agricolă minimă în cadrul exploatației sale, definită potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) lit. c), d) și e), este fermier activ și poate beneficia de plăți directe.

(2) Pentru a dovedi calitatea de fermier activ, fermierii persoane fizice care în anul anterior de plată ar fi avut dreptul la plăți directe calculate potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul nr. 639/2014, care ar fi depășit cuantumul de 5.000 euro, se pot înregistra la Oficiul Național al Registrului Comerțului ca persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale sau întreprinderi familiale potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, sau ca persoane juridice care desfășoară o activitate agricolă. Persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale sau întreprinderile familiale, rezultate ca urmare a înregistrării la Oficiul Național al Registrului Comerțului, se subrogă în drepturi și obligații persoanei fizice în ceea ce privește patrimoniul de afecțiune definit la art. 2 lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016.

(3) Fermierii persoane fizice care în anul anterior de plată ar fi avut dreptul la plăți directe calculate potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul nr. 639/2014, care ar fi depășit cuantumul de 5.000 euro, și care nu se înregistrează potrivit prevederilor de la alin. (2) trebuie să furnizeze documente din care să rezulte îndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la alin. (5) lit. a) sau b).

(4) Pentru a dovedi calitatea de fermier activ, fermierii persoane juridice care în anul anterior de plată ar fi avut dreptul la plăți directe calculate potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul nr. 639/2014, care ar fi depășit cuantumul de 5.000 euro, sunt înregistrați la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu activitate agricolă. În cazul în care nu reiese activitatea agricolă, trebuie să furnizeze documente din care să

rezulte îndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la alin. (5) lit. a) sau b).

(4¹) Pentru a dovedi calitatea de fermier activ, fermierii persoane juridice care în anul anterior de plată ar fi avut dreptul la plăți directe calculate potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul nr. 639/2014, care ar fi depășit cuantumul de 5.000 euro, și care nu sunt înregistrați la Oficiul Național al Registrului Comerțului, trebuie să furnizeze actul de înființare din care să reiasă activitatea agricolă. În cazul în care din actul de înființare nu reiese activitatea agricolă, trebuie să furnizeze documente din care să rezulte îndeplinirea uneia dintre condițiile prevăzute la alin. (5) lit. a) sau b).

(5) Persoanele fizice sau juridice ori grupurile de persoane fizice sau juridice care în anul anterior de plată ar fi avut dreptul la plăți directe calculate potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul nr. 639/2014, care ar fi depășit cuantumul de 5.000 euro, și care gestionează aeroporturi, servicii de transport feroviar, sisteme de alimentare cu apă, servicii imobiliare, terenuri permanente de sport și terenuri destinate activităților de recreere pot fi considerate fermier activ dacă îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) cuantumul anual total al plăților directe reprezintă cel puțin 5% din veniturile sale totale obținute din activități neagricole în ultimul an fiscal pentru care sunt disponibile astfel de dovezi verificabile;

b) veniturile totale obținute în cadrul exploatației din activități agricole reprezintă cel puțin o treime din veniturile totale obținute în ultimul an fiscal pentru care sunt disponibile dovezi verificabile.

(6) Persoanele fizice sau juridice ori grupurile de persoane fizice sau juridice care în anul anterior de plată ar fi avut dreptul la plăți directe calculate potrivit prevederilor art. 12 din Regulamentul nr. 639/2014, care ar fi depășit cuantumul de 5.000 euro, și care gestionează firme/companii de construcții, administratori de păduri de stat/private, penitenciare, unități administrativ-teritoriale — comune, municipii, orașe, județe — pot fi considerate fermier activ dacă îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la alin. (5) lit. a) sau b).

(7) În sensul prevederilor alin. (5), pentru persoanele juridice și în cazul fermierilor prevăzuți la alin. (3), dovezile verificabile sunt documente din care să reiasă veniturile totale și veniturile obținute din activitățile agricole și activități neagricole, care se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

3. La articolul 6, alineatul (8) se abrogă.

4. La articolul 7 alineatul (2¹), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) forma asociativă de proprietate, pe baza copieii titlului de proprietate asupra terenurilor aparținând formei asociative sau a altor acte cu forță juridică egală doveditoare ale dreptului de proprietate și a unui tabel centralizator care cuprinde acordul fiecărui membru deținător de animale privind depunerea cererii unice de plată de către forma asociativă, datele de identificare, codul de identificare al exploatației zootehnice din Registrul național al exploatațiilor și numărul de animale deținute de fiecare membru, precum și suprafața utilizată de forma asociativă prin cosit sau pășunat, la care se anexează hotărârea adunării generale a asociațiilor privind utilizarea fondurilor;

b) membrii formei asociative de proprietate care asigură încărcătura cu animale pentru suprafața deținută în proprietate. Dovada utilizării legale a acestor suprafețe de pajiști de către fiecare membru al formei asociative de proprietate o constituie copia titlului de proprietate al formei asociative sau a altor acte cu forță juridică egală doveditoare ale dreptului de proprietate și centralizatorul care cuprinde acordul, datele de identificare, codul de identificare al exploatației zootehnice din Registrul național al exploatațiilor, numărul de animale deținute de fiecare membru, precum și suprafețele repartizate membrilor de către forma asociativă și hotărârea adunării generale a asociațiilor privind utilizarea fondurilor.”

5. La articolul 8 alineatul (1), literele c), f), n) și s) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) să exploateze un teren agricol cu o suprafață de cel puțin 1 ha, suprafața parcelei agricole să fie de cel puțin 0,3 ha, iar în

cazul viilor, livezilor, culturilor de hamei, pepinierelor, arbuștilor fructiferi, suprafața parcelei agricole trebuie să fie de cel puțin 0,1 ha și/sau, după caz, să dețină un număr minim de animale. Pentru legume cultivate în sere și solare, pentru care se acordă sprijinul prevăzut la art. 1 alin. (2) lit. e), suprafața minimă a exploatației este de 0,3 ha, iar suprafața minimă a parcelei este de 0,03 ha;

f) să declare toate parcelele agricole, precum și zonele de interes ecologic prevăzute la art. 20 alin. (1), în sensul prevederilor art. 72 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2.799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1.290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului, potrivit cărora fermierii care dețin parcele agricole cu o suprafață de până la 0,1 ha nesolicitate la plată pot să nu le declare, cu condiția ca suprafața însumată a acestor parcele să nu depășească un hectar;

n) să prezinte la depunerea cererii unice de plată sau a modificărilor aduse acestora documentele necesare care dovedesc că terenul agricol, inclusiv zonele de interes ecologic, se află la dispoziția lor sau o copie a anexei nr. 24 de la starea civilă a unităților administrativ-teritoriale, dacă este cazul. Documentele care fac dovada că terenul agricol se află la dispoziția fermierului trebuie să fie încheiate înaintea depunerii cererii unice de plată și trebuie să fie valabile cel puțin până la data de 1 decembrie a anului de cerere;

s) să identifice, să declare, în cadrul blocului fizic, parcelele agricole utilizate, în aplicația electronică GIS, pusă la dispoziție de către APIA, care permite prelucrarea datelor spațiale și alfanumerice privind suprafețele declarate, și să utilizeze datele cadastrale disponibile.”

6. La articolul 8, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Documentele din care reiese că hectarele de teren agricol se află la dispoziția fermierului și/sau că acesta deține efective de animale se stabilesc prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și se prezintă la depunerea cererilor unice de plată, în funcție de schemele/măsurile/plățile solicitate.”

7. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Procentajul menționat la alin. (1) se poate majora în temeiul unui act legislativ al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene și va fi prevăzut prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

8. La articolul 25, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale intenționează să ia decizia de a transfera fonduri între măsurile de sprijin cuplat, informează fermierii cu privire la un posibil

transfer înainte de data de deschidere a perioadei de depunere a cererilor, atât printr-un anunț care se postează pe site-ul instituției — www.madr.ro, cât și prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

9. La articolul 26, alineatul (3) se abrogă.

10. La articolul 26, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Fermierii incluși în schema pentru micii fermieri pentru care, într-un an ulterior anului 2015, quantumul plăților directe depășește 1.250 euro sunt notificați de APIA privind excluderea din schema pentru micii fermieri după data de 15 iulie a anului de cerere. Fermierii pot opta pentru rămânerea în schema pentru micii fermieri, cu informarea APIA, în termen de 15 zile calendaristice de la data notificării.”

11. La articolul 27 alineatul (2), litera c) se abrogă.

12. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — În cazul schemelor de sprijin cuplat sector zootehnic și/sau ANT sector zootehnic, precum și al măsurilor compensatorii de dezvoltare rurală 10 și 11 aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, se poate efectua și transferul unei/unor exploatații cu cod ANSVSA și/sau părți ale exploatației ca unitate de producție, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.698/2005 al Consiliului.”

13. La articolul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Cazurile de forță majoră și circumstanțele excepționale se notifică în scris APIA, furnizându-se în același timp dovezi relevante care atestă apariția situațiilor prevăzute la art. 30 alin. (1), în termen de 15 zile lucrătoare de la data la care beneficiarul sau succesorul său în drepturi este în măsură să trimită respectiva notificare.”

14. La articolul 39, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — (1) Sumele necuvenite acordate sub formă de ajutoare naționale tranzitorii și/sau de scheme de plăți directe din fondurile europene și/sau din fondurile publice naționale aferente acestora se recuperează potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011 privind prevenirea, constatarea și sancționarea neregulilor apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare.”

15. La articolul 40, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Nu se acordă niciun avantaj prevăzut de legislația Uniunii Europene care reglementează cadrul general de acordare a plăților în agricultură în sectoarele vegetal și zootehnic pentru schemele de plată pentru care au fost create în mod artificial condiții în vederea obținerii de avantaje, contrar obiectivelor legislației respective.”

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Viceprim-ministru, ministrul mediului,

Daniel Constantin

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea plafoanelor alocate ajutoarelor naționale tranzitorii și schemelor de sprijin cuplat, în sectorul zootehnic, precum și pentru stabilirea cuantumului acestora, pentru anul de plată 2016

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului și ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/699 al Comisiei din 10 mai 2016 de stabilire, pentru anul 2016, a plafoanelor bugetare aplicabile anumitor scheme de sprijin direct prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 13 și art. 25 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă plafonul pentru ajutoarele naționale tranzitorii în sectorul zootehnic, pentru speciile bovine și ovine/caprine, care se acordă pentru anul de plată 2016, în limita sumei de 189.609.057 euro, respectiv 844.462 mii lei, care se asigură de la bugetul de stat prin bugetul aprobat Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2017, și se distribuie astfel:

a) 25.933.399 euro, respectiv 115.500 mii lei pentru schema decuplată de producție în sectorul lapte, specia bovine;

b) 108.985.582 euro, respectiv 485.389 mii lei pentru schema decuplată de producție în sectorul carne, specia bovine;

c) 54.690.076 euro, respectiv 243.573 mii lei pentru schema cuplată de producție, speciile ovine/caprine.

(2) Cuantumul ajutoarelor naționale tranzitorii prevăzute la alin. (1) se calculează astfel:

a) prin raportarea sumei prevăzute la alin. (1) lit. a) la cantitățile de lapte livrate și/sau vândute direct eligibile;

b) prin raportarea sumei prevăzute la alin. (1) lit. b) la efectivele de bovine eligibile;

c) prin raportarea sumei prevăzute la alin. (1) lit. c) la efectivele de femele ovine/caprine eligibile.

(3) Plățile pentru ajutoarele naționale tranzitorii în sectorul zootehnic se acordă potrivit prevederilor art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, și în condițiile art. 61—68³ din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619/2015 pentru aprobarea criteriilor de eligibilitate, condițiilor specifice și a modului de implementare a schemelor de plăți prevăzute la art. 1 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015 pentru aprobarea schemelor de plăți care se aplică în agricultură în perioada 2015—2020 și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în

agricultură, precum și a condițiilor specifice de implementare pentru măsurile compensatorii de dezvoltare rurală aplicabile pe terenurile agricole, prevăzute în Programul Național de Dezvoltare Rurală 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Se aprobă plafonul maxim de 121.924.674 euro, respectiv 543.016 mii lei, care se acordă pentru anul de plată 2016, pentru schemele de sprijin cuplat în sectorul zootehnic, crescătorilor de animale din speciile prevăzute la art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 219/2015 privind stabilirea sectoarelor, culturilor și speciilor de animale pentru care se acordă sprijin cuplat în perioada 2015—2020, repartizat astfel:

a) 1.400.000 euro, respectiv 6.235 mii lei pentru specia bovine, categoria bivolițe de lapte;

b) 28.000.000 euro, respectiv 124.704 mii lei pentru speciile ovine/caprine;

c) 11.025.000 euro, respectiv 49.102 mii lei pentru specia bovine, categoria taurine din rase de carne și metișii acestora;

d) 81.499.674 euro, respectiv 362.975 mii lei pentru specia bovine, categoria vaci de lapte.

(2) Cuantumul pentru schemele de sprijin cuplat în sectorul zootehnic se calculează prin raportarea sumelor prevăzute la alin. (1) lit. a)—d) la efectivul de animale determinate.

(3) Plățile pentru schemele de sprijin cuplat în sectorul zootehnic se acordă potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 3/2015, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 104/2015, cu modificările și completările ulterioare, și în condițiile art. 69—78² din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 619/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Plățile schemelor de ajutoare naționale tranzitorii și sprijin cuplat în sectorul zootehnic se fac în lei, la cursul de schimb de 4,4537 lei pentru un euro, stabilit de către Banca Centrală Europeană în data de 30 septembrie 2016, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 363 din 1 octombrie 2016.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul finanțelor publice,

Viorel Ștefan

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleșcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu,

secretar de stat

București, 23 februarie 2017.

Nr. 62.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 6

din 30 ianuarie 2017

Dosar nr. 2.793/1/2016

Iulia Cristina Tarcea — președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului

Lavinia Curelea — președintele delegat al Secției I civile

Eugenia Voicheci — președintele Secției a II-a civile

Nicoleta Țândăreanu — judecător la Secția I civilă

Nina Ecaterina Grigoraș — judecător la Secția I civilă

Mirela Vișan — judecător la Secția I civilă

Adina Georgeta Nicolae — judecător la Secția I civilă

Florentin Sorin Drăguț — judecător la Secția I civilă

Valentina Vrabie — judecător la Secția a II-a civilă

Cosmin Horia Mihăianu — judecător la Secția a II-a civilă

Ruxandra Monica Duță — judecător la Secția a II-a civilă

Nela Petrișor — judecător la Secția a II-a civilă

Iulia Manuela Cîrnu — judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 2.793/1/2016 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Sedința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, în Dosarul nr. 38.424/4/2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea chestiunii de drept ce vizează cuantumul onorariului executorului judecătoresc în cazul în care obiectul executării silite este o obligație de a face *intuitu personae*.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind depuse puncte de vedere formulate în scris de către părți privind chestiunea de drept supusă judecării.

Doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, constată că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a dispus, prin încheierea din data de 13 aprilie 2016, în Dosarul nr. 38.424/4/2014, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea

chestiunii de drept ce vizează cuantumul onorariului executorului judecătoresc în cazul în care obiectul executării silite este o obligație de a face *intuitu personae*.

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

2. Prin contestația la executare înregistrată pe rolul Judecătoria Sectorului 4 București la data de 24 decembrie 2014, contestatorul municipiul București, prin primarul general, a solicitat, în contradictoriu cu intimații I.M., S.G., A.C., A.F.F. și terțul poprit Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, anularea actelor de executare silită emise în dosarul execuțional înregistrat la Biroul executorului judecătoresc R.G.I., precum și a actelor de executare ce se vor emite ulterior, respectiv încetarea executării silite. A solicitat totodată suspendarea executării silite până la soluționarea irevocabilă a contestației la executare și cenzurarea cheltuielilor de executare.

3. Prin Sentința civilă nr. 8.331 din 26 octombrie 2015, Judecătoria Sectorului 4 București a admis în parte contestația la executare și a redus onorariul executorului judecătoresc stabilit prin Încheierea din data de 15 decembrie 2014, de la 2.600 lei la 248 lei. S-a reținut că, prin Sentința civilă nr. 1.353 din 26 iunie 2013, pronunțată de Tribunalul București — Secția a III-a civilă în Dosarul civil nr. 7.679/3/2012, contestatorul a fost obligat să emită, pe numele intimaților, decizie sau dispoziție cu propunerea de acordare a măsurilor reparatorii în echivalent pentru imobilul teren în litigiu, iar, prin Decizia civilă nr. 2.102R/06.12.2013, Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a modificat în parte sentința, obligând contestatorul să înainteze direct la Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor dosarul administrativ, împreună cu hotărârile judecătorești din cauza respectivă; au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței tribunalului.

4. În condițiile în care contestatorul nu a înțeles să aducă la îndeplinire obligația de bunăvoie, prin cererea din data de 11 decembrie 2014, intimații au solicitat punerea în executare silită a dispozițiilor titlurilor executorii, constituindu-se astfel dosarul de executare.

5. Prin Încheierea din data de 12 decembrie 2014, executorul judecătoresc a încuviințat executarea silită, iar prin Încheierea din data de 15 decembrie 2014 a stabilit cheltuielile de executare la nivelul sumei de 3.780 lei, din care 2.600 lei onorariu executor judecătoresc, 300 lei onorariu avocat, 200 lei cheltuieli necesare declanșării executării silite, 480 lei cheltuieli necesare continuării executării după încuviințare, iar 200 lei cheltuieli cu încetarea executării.

6. La data de 15 decembrie 2014, debitorul a fost somat să își aducă la îndeplinire obligația de a face, stabilită prin cele două hotărâri judecătorești.

7. Activitatea executorului judecătoresc în ce privește executarea silită a obligației de a face s-a oprit la momentul transmiterii somației către debitor, ulterior continuând exclusiv pentru încasarea cheltuielilor de executare. La data de 15 decembrie 2014, executorul judecătoresc a emis adresă de înființare a popririi în sarcina terțului poprit, înștiințând și debitorul cu privire la această măsură.

8. În ceea ce privește cheltuielile de executare stabilite prin Încheierea din data de 15 decembrie 2014, în cuantum total de 3.780 lei, instanța a avut în vedere dispozițiile art. 703 alin. (1)

pct. 1 din Codul de procedură civilă din care rezultă că, în ipoteza în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația stabilită printr-un titlu executoriu, executarea silită are loc până la achitarea inclusiv a cheltuielilor de executare, dispoziția legală întemeindu-se în mod firesc pe culpa debitorului în declanșarea acestei proceduri.

9. Cuantumul onorariului ocazionat de îndeplinirea procedurilor de executare silită se stabilește potrivit anexei la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006 privind aprobarea onorariilor minimale și maxime pentru serviciile prestate de executorii judecătorești, modificată prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.561/C/2012.

10. În cuprinsul Ordinului ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, astfel cum a fost modificat prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.561/C/2012, nu se regăsește reglementat, în mod individual, un onorariu pentru punerea în executare a unei obligații de a face, de natura celor impuse debitorului prin titlul executoriu, aceste obligații neputând fi încadrate în niciunul dintre tipurile de executare inserate în anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, cu modificările ulterioare, și cu atât mai puțin în categoria celor prevăzute de art. 39 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, în lipsa oricărei reglementări exprese sub acest aspect, singurul punct al anexei menționate la care se putea încadra această obligație de a face era cel menționat la pct. 12 — orice alte acte sau operațiuni date prin lege.

11. Instanța a reținut că specificul obligației de a face impusă debitorului prin titlul executoriu, respectiv o obligație pur personală, face ca obligația, în sine, să nu poată fi adusă la îndeplinire decât prin acțiunea voluntară a celui obligat la aceasta, iar activitatea executorului în cazul executării silite a obligațiilor de a face care nu pot fi îndeplinite decât de debitor se rezumă doar la comunicarea unei somații cu semnificația unei acțiuni de constrângere și nu de realizare efectivă a obligației.

12. Împotriva acestei sentințe au declarat apel intimații, susținând că în mod greșit prima instanță a reținut aplicabilitatea în cauză a pct. 12 din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, cu modificările aduse prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.561/C/2012, având în vedere că, potrivit actelor de executare, onorariul executorului a fost stabilit conform prevederilor pct. 2 din același act normativ coroborat cu art. 39 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care reglementează onorariul pentru executările directe, enumerarea fiind exemplificativă, și nu limitativă.

13. În cursul soluționării apelului, apelanții-intimați au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, cerere ce a fost admisă de către instanța de judecată, fiind dispusă sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

III. Aspectele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

14. Prin încheierea de sesizare din data de 13 aprilie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 38.424/4/2014, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că obiectul dosarului este cererea de apel formulată de apelanții-intimați împotriva Sentinței civile nr. 8.331 din 26 octombrie 2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 6 București, tribunalul pronunțându-se prin decizie definitivă.

15. De asemenea s-a reținut că problema de drept vizând modul de stabilire a onorariului executorului judecătoresc în cazul în care obiectul executării silite este o obligație de a face *intuitu personae* are incidență asupra fondului apelului, reprezentând motivul principal de apel.

16. S-a apreciat și că această chestiune de drept este una nouă, neexistând un recurs în interesul legii cu acest obiect, iar

Înalta Curte de Casație și Justiție nu are competență materială în privința cererilor formulate în cadrul executărilor silite.

17. Din hotărârile judecătorești depuse de apelanți la dosar rezultă împrejurarea că, asupra aceleiași probleme de drept, instanțele au opinii diferite, cu interpretări contradictorii ale dispozițiilor Ordinului ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, cu modificările ulterioare.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nu au fost formulate puncte de vedere de către părți privind chestiunea de drept supusă judecării.

V. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

19. Completul de judecată al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă a apreciat că onorariul executorului judecătoresc, în cazul în care titlul executoriu conține obligația impusă unei autorități de a emite un act ce intră exclusiv în competența acelei autorități — obligație de a face *intuitu personae* — se impune a fi stabilit prin raportare la prevederile pct. 12 din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, cu modificările ulterioare.

20. La pct. 2 din anexa la ordinul menționat sunt indicate limitativ executările directe, avându-se în vedere obligațiile de a face care sunt efectiv aduse la îndeplinire de către executorul judecătoresc. Caracteristic acelor obligații de a face, denumite generic de legiuitor „executări directe”, este faptul că executarea este efectiv realizată de executor, astfel că prevederile pct. 12 din anexă nu pot fi aplicabile în ipoteza în care obligația stabilită prin titlul executoriu în sarcina debitorului este o obligație de a face *intuitu personae*, ceea ce implică faptul că poate fi adusă la îndeplinire doar de către debitor, excluzând intervenția unei terțe persoane.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

21. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, instanțele naționale au comunicat practica judiciară identificată, precum și punctele de vedere teoretice, conturându-se următoarele opinii:

22. În cadrul primei orientări jurisprudențiale, majoritară, s-a apreciat că în cazul în care obligația stabilită prin titlul executoriu este una de a face *intuitu personae*, ce poate fi îndeplinită doar de către debitor, creditorul poate recurge la concursul executorului judecătoresc numai pentru emiterea și comunicarea unei somații în condițiile Codului de procedură civilă. Ca atare, onorariul executorului judecătoresc trebuie stabilit în baza pct. 12 din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, cu modificările ulterioare, acesta fiind tariful maxim stabilit pentru realizarea oricăror altor acte și operațiuni date prin lege executorului judecătoresc, cărora li se circumscrie și executarea silită a obligației de a face *intuitu personae*, din moment ce aceasta nu este enumerată la pct. 2 din anexă privind executările silite directe.

23. Prin cea de-a doua orientare jurisprudențială, minoritară, s-a considerat că onorariul executorului judecătoresc pentru orice alte acte sau operațiuni date prin lege în activitatea sa, de la pct. 12 din anexă, se stabilește doar prin raportare la acele operațiuni pentru care nu este necesară încuviințarea executării silite și, ca atare, obligațiile de a face se supun în întregime, sub aspectul onorariului executorului judecătoresc, pct. 2 din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, cu modificările ulterioare, punct care enumeră cu titlu exemplificativ, iar nu limitativ activitățile executorului pentru care se pot percepe onorarii în cuantumul indicat de text.

VII. Raportul asupra chestiunii de drept

24. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

25. În subsidiar, pentru ipoteza în care completul desemnat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile ar ajunge la concluzia întrunirii condițiilor de admisibilitate a sesizării, opinia judecătorilor-raportori asupra modului de interpretare și aplicare a pct. 2 și pct. 12 din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.550/C/2006, modificată prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.561/C/2012, cu referire la art. 39 alin. (1) din Legea nr. 188/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a fost în sensul că onorariul la care se poate raporta executorul judecătoresc pentru activitatea decurgând din executarea obligațiilor de a face *intuitu personae* este cel prevăzut la pct. 12 din anexă, ce vizează categoria generică „orice alte acte sau operațiuni date prin lege” din activitatea executorului judecătoresc.

VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție

26. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

27. Procedura sesizării instanței supreme în vederea pronunțării asupra unor chestiuni de drept printr-o hotărâre prealabilă reprezintă o procedură nouă, preluată din dreptul francez, introdusă în sistemul de drept român prin actualul Cod de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, fiind reglementată în cartea a II-a „Procedura contencioasă”, titlul III — „Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare”, capitolul II, art. 519 — art. 521 din Codul de procedură civilă.

28. Scopul acestei proceduri este crearea unui mecanism nou pentru uniformizarea practicii judiciare care să contribuie, alături de recursul în interesul legii, la transformarea practicii judiciare românești în una predictibilă, care să răspundă așteptărilor rezonabile ale justițiabililor.

29. Prin dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

30. În analiza aspectelor generale de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie avute în vedere, pe lângă scopul instituirii acestui mecanism de unificare a practicii, rațiunea și fundamentul său.

31. Procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei probleme de drept esențiale și controversate, cu caracter de nouitate.

32. Pentru ca mecanismul procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă să nu fie deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru

tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, instanța supremă trebuie chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu. Altfel spus, în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept importantă care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate de interpretare suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

33. În cazul analizat, titularul sesizării solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prealabilă cu privire la dezlegarea chestiunii vizând cuantumul onorariului cuvenit executorului judecătoresc în cazul în care obiectul executării silite îl reprezintă o obligație de a face *intuitu personae*.

34. Examinarea datelor comunicate de către curțile de apel arată că există deja practică judiciară în materie, aproape unitară, instanțele naționale pronunțând, în majoritate covârșitoare, același tip de soluții.

35. Aspectele sesizate privind modalitatea de aplicare a unor prevederi cuprinse într-un ordin al ministrului nu vizează interpretarea unor dispoziții legale care să comporte o reală dificultate, ci doar realizarea unui raționament judiciar, prin aplicarea unei norme în raport cu scopul și conținutul acesteia.

36. În plus, relaționarea textelor de lege în discuție a fost expusă și în cuprinsul actului de sesizare, ceea ce conduce la concluzia că nu este vorba de identificarea unei chestiuni de drept controversate, susceptibilă de a genera interpretări diferite, în egală măsură de pertinente, care să necesite pronunțarea unei hotărâri prealabile. Acest mecanism nu trebuie transformat într-o procedură dilatorie, de natură a întârzia inutil cursul procesului.

37. Prin urmare, rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând, în acest scop, mecanismele de interpretare a actelor normative.

38. În considerarea argumentelor expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi valorificat atât timp cât legiuitorul a stabilit, prin condițiile restrictive de admisibilitate, rolul unificator al instituției juridice a hotărârii prealabile numai în scopul preîntâmpinării apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei veritabile probleme de drept, astfel încât sesizarea nu este admisibilă.

39. Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

În numele legii,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă, în Dosarul nr. 38.424/4/2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea chestiunii de drept ce vizează cuantumul onorariului executorului judecătoresc în cazul în care obiectul executării silite este o obligație de a face *intuitu personae*.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 30 ianuarie 2017.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

